

Evanjelium z 30. augusta 2020

22. nedeľa všedného dňa - rok A - Matúš 16, 21 - 27

*Komentár biblického učenca o. Fernanda Armelliniho nie je
revidovaný autorom*

V tom čase začal Ježiš vysvetľovať učeníkom, že musí ísť do Jeruzalema, kde bude veľmi trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, bude zabitý a na tretí deň vstane z mŕtvych.

Peter si ho vzal bokom, pokarhal ho a povedal: "Chráň Boh, Pane, to sa ti nikdy nestane. On sa však odvrátil a povedal Petrovi: "Choď za mnou, satan! Ste mi pohoršením, lebo nerozmýšľate podľa Boha, ale podľa ľudí!"

Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: "Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto si chce zachrániť život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

Ved' akú výhodu bude mať človek, ak získa celý svet, ale stratí svoj vlastný život? Alebo čo bude môcť človek dať výmenou za svoj život?

Lebo Syn človeka má prísť v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.

Určite si pamätáme, čo sme počuli v minulotýždňovom evanjeliu: Ježiš sa spýtal svojich učeníkov: "Kto som pre vás?" A Peter v mene všetkých odpovedal: "Ty si Mesiáš."

Ježiš schválil jeho slová, a nielen to, pridal aj dva prísľuby, ktoré Petra určite naplnili pýchou, povedal mu: "Dám ti kľúče od nebeského kráľovstva, a čokoľvek zviažeš alebo rozviažeš na zemi, bude zviazané alebo rozviazané aj v nebi." Potom dodal: "Nikomu však nehovorte, že ja som Mesiáš." Prečo dal Ježiš učeníkom tento príkaz? Pretože učenici aj všetci ľudia mali na mysli Mesiáša, ktorý sa ani trochu nelíšil od Božieho Mesiáša, bol opakom Božieho Mesiáša.

V dnešnom evanjeliu budeme počuť uvažovanie Petra, ktorý nerozumie zle, ale podľa ľudí, teda tak, ako uvažujeme aj my.

Musíme to mať na pamäti, pretože je dôležité, aby sme sa od Petra príliš rýchlo a ľahko neoddělili, pretože Mesiáš, ktorého chce Peter, je ten, ktorého majú všetci radi, dokonca aj my, je to Mesiáš, ktorý plní naše túžby, je to ten, ktorý robí to, o čo ho žiadame... sklameme sa! Každý z nás sa určite stretol s ľuďmi, ktorí boli sklamaní, pretože prostredníctvom svojich modlitieb k Ježišovi nedostali to, čo očakávali, milosti, profesionálne úspechy, uzdravenia z chorôb. Z tohto dôvodu mnohí opustili svoju vieru, pretože hovoria: "Aký zmysel má veriť, keď mi potom nedá, o čo ho prosím?" Keď sa mi niekto zverí s týmito obavami, jednoducho mu poviem: "Si zbožný človek, ale máš nesprávneho Mesiáša, tieto veci ti dávajú iní Mesiáši".

Tu je teda potrebné, aby Ježiš objasnil svoju identitu, pretože nechce, aby ho ľudia nasledovali z nesprávnych dôvodov, nechce vzbudzovať falošné očakávania.

Jeho identitu je ťažké pochopiť a ešte ťažšie prijať. Dnes nám ho predstaví a nebude sa čudovať ani hnevať na Petrov a náš odpor, na ťažkosti s prijatím jeho návrhu ako Mesiáša.

Dobre, že nás berie a vzal Petra a jeho učeníkov takých, akí boli. Museli prejsť veľkou cestou, aby pochopili jeho identitu ako Mesiáša, a on bude mať veľkú trpezlivosť aj s nami. Chápe, že máme problém prijať túto pravdu.

Počujeme, ako jednoznačne prezentuje svoj osud; je to prvýkrát, čo tak urobil, a chce byť veľmi jasný:

²¹ Od tej chvíle začal Ježiš svojim učeníkom vysvetľovať, že musí ísť do Jeruzalema, kde bude veľmi trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, bude zabitý a na tretí deň vstane z mŕtvych.

"Od tej chvíle začal Ježiš vysvetľovať svojim učeníkom, že musí ísť do Jeruzalema."

Peter si musel povedať: "Konečne sa Ježiš rozhodol, pôjdeme do Jeruzalema, on sa ujme vlády a konečne sa začne Božie kráľovstvo, ktoré ohlasovali proroci, kráľovstvo, ktorému budeme samozrejme šéfovať, a konečne sa vo svete začne niečo krásne.

Ježiš hovorí: "Musím ísť do Jeruzalema", toto "musím" nie je preto, že by dostal od niekoho príkaz, dokonca ani od Otca v nebi; Ježiš dostáva príkazy zo svojej identity Božieho syna, je dokonalým obrazom Otca, odráža Otcovu tvár, ktorá je láska, a to sa môže uskutočniť len vtedy, ak pôjde do Jeruzalema. Práve jeho identita ho vedie k tomu, aby išiel do Jeruzalema!

Jeruzalem je hlavným mestom politickej a náboženskej moci. Odlišujeme *moc od authority*; *autorita je služba* spoločenstvu, je to služba toho, kto riadi poriadok spoločenstva; *moc* je nadvláda toho, kto sa usiluje vnucovať sa druhým, nechať sa obsluhovať druhými, myslieť za všetkých, rozhodovať o všetkom, čo chce a čo mu prináša prestíž.

Táto žiadostivosť vedie do sveta smrti, ktorý všetci poznáme, do sveta násilia, vojen, zneužívania a nespravodlivosti.

Ježiš musí skončiť s týmto svetom, ktorý sa riadi logikou moci silnejšieho nad slabším, a navrhnúť nový svet. Kto sa stavia proti novému svetu? Sú to obrancovia starého sveta, tí, ktorí majú moc, Ježiš ich vymenúva a hovorí: "*To sú tí, ktorí ma veľmi potrápia.*"

Prvá skupina: *starší ľudia*.

Sú strážcami tradície, mentality, ktorú ľuďom vštepujú od útleho veku, mentality, ktorá prenáša kritériá starého sveta.

Kto je podľa tradície spravodlivý a Bohom požehnaný?

Je to ten, kto má bohatstvo, lebo bohatstvo je znakom toho, že človek bol Pánom naplnený dobrom, je to ten, kto dosahuje prestížne postavenie, kto je úspešný; "je to človek požehnaný Bohom," hovoria starší, "lebo to znamená, že bol verný prikázaniam, ktoré učíme našimi tradíciami.

Požehnaný od Boha je ten, pred ktorým sa všetci musia skláňať, on je ten, ktorý zaujíma prvé miesta v synagógach, prvé miesta na hostinách.

So staršími, s tými, ktorí chcú tento obraz človeka podľa tradičných kritérií upevniť, sa Ježiš mohol dostať len do konfliktu a nevyhnutne z toho vyťažiť to najhoršie. Najhoršie to môžu mať jahňatá, len keď sa stretnú s vlkami.

Druhá skupina: *kňazi*

Sú to tí, ktorí slúžia v chráme, strážcovia náboženstva.

Náboženstvo praktizované v chráme bolo náboženstvom založeným na obchodnom vzťahu s Bohom:

Prinášali mu obety, kadidlo, zápalné obety, piesne, liturgie a On požehnával tých, ktorí vykonávali všetky tieto obrady uložené kňazmi.

Ježiš navždy zrušil tento pohanský vzťah s Bohom.

Ježišov Boh nechce žiadnu obeť, miluje úplne bezodplatne, milosťou naplňa všetky svoje deti, aj tie, ktoré ho ignorujú, aj tie, ktoré s ním nechcú mať nič spoločné.

Miluje ich, pretože si nič nezaslúžia, treba sa len zapojiť do tejto lásky, ide o to prijať túto bezodplatnosť a vyliat túto bezodplatnú lásku na svojho brata.

Čo je naopak čisté a nepoškvrnené náboženstvo? *Jakub* nám v prvej kapitole svojho listu hovorí: "*Čisté a nepoškvrnené náboženstvo je pomáhať sirotám a vdovám a držať si srdce oddelené od dobier tohto sveta*".

Tretia skupina: *zákonníci*

Sú strážcami Božieho slova, ktoré si privlastnili, vykladajú ho po svojom a nikto sa nesmie odchyľovať od ich výkladu.

Problém je v tom, že zabudli na poslanstvo prorokov, ktorí predstavili *milujúceho Boha, ktorý je Otcom*, je ako ženích, ktorý bezvýhradne miluje svoju nevestu, aj keď ho zradí,

Na druhej strane zákonníci predstavovali znetvorený obraz Božej tváre, Boha, ktorý dáva zákony, prísneho a krutého sudcu, ktorý trestá a trestá tých, ktorí sa opovážia porušiť jeho príkazy.

Ježiš musí čeliť týmto mocenským skupinám, aký bude jeho osud? Ježiš sám hovorí: "*Budem zabýť*". Títo odporcovia nového sveta zvíťazia, je to osud baránka uprostred vlkov.

Ježiš však pokračuje: "*Takto sa to neskončí, smrť nebude konečným osudom môjho života, je to cesta, po ktorej musím kráčať, cesta, ktorú navrhнем všetkým, ktorí ma chcú nasledovať*".

Kresťania boli od začiatku nazývaní "tými, ktorí sú na ceste", teda tými, ktorí kráčajú po inej ceste ako ostatní ľudia, po ceste vytýčenej ich Mesiášom. Cieľom tejto cesty je dar života, ale konečným cieľom darcu života nie je smrť, ale vstup do plnosti života.

Ježiš hovorí: "*Tretieho dňa vstanem z mŕtvych*". Čo znamená tretí deň?

Ježiš nepredpovedá chronologicky, že od jeho smrti uplynú tri dni, nie!

Ježiš sa odvolával na *Ozeášovo proroctvo*, ktoré ohlasovalo vždy Boží zásah, Boha, ktorý nikdy nenechá svojich verných napospas smrti.

Tretí deň znamená "hneď po".

Ak človek nevidí tento konečný osud toho, kto miluje až po odovzdanie svojho života, nemôže nasledovať Ježiša na ceste, ktorú vytýčil.

Tento prísľub, ktorý dáva o konečnom osude, je tajomný, pretože sa nedá overiť, nikto nikdy nemal skúsenosť s tým, čo znamená vzkriesenie, teda nie návrat odtiaľto, ale vstup do slávy Otca; preto je celý tento návrh cesty za ním založený len na dôvere, ktorú človek Ježišovi dáva.

To je viera, ktorá znamená: "Nemôžem vidieť, overiť si konečný osud, ale dôverujem tvojmu slovu a staviam svoj život na tvoj návrh".

Ak nás však v tejto chvíli trochu nezaskočí, znamená to, že sme nepochopili, kam Ježiš smeruje a kam nás chce viesť. Na druhej strane, Peter to pochopil veľmi dobre, počúvajte, ako reaguje:

²² **Peter si vzal Ježiša bokom a pokarhal ho: "Chráň Boh, Pane, to sa ti nikdy nestane.**

Peter veľmi dobre pochopil, kam chce Ježiš ísť, a nesúhlasil s tým, evanjelista hovorí, že začal Ježišovi dohovárať.

Sloveso pokarhať nevyjadruje dobre grécke sloveso "*epitiman*", toto sloveso používajú evanjelisti, keď Ježiš vyháňa démonov, nenapomína ich... vyhráža sa im!

Ježiš robí exorcizmus, aby vyhnal diabla z týchto ľudí, tu akoby Peter chcel vyhnáť diabla z Ježiša, pretože len diabol mu mohol vnuknúť určité myšlienky, akoby mu hovoril: "Si kacír, daj si pozor!" V skutočnosti Peter v našom preklade hovorí: "*Boh chráň*", nie!

"*Ileos ohi*" znamená "Boh ti odpusť za ten nezmysel, ktorý si povedal! Diabol ti ho vložil do úst."

A potom si ho vezme bokom, aby mu bol učiteľom a vysvetlil mu, že možno katechéza, ktorú dostal v Nazarete, ignorovala zaslúbenia prorokov.

Peter mu hovorí: "Ale ako môžeš hovoriť o spravodlivom človeku, ktorý sa mylí? Boh chráni svojich vyvolených a Boh je silný, je mocný.

A určite si začal pripomínať Písmo, pretože Peter možno nepoznal zvyšok Biblie, ale proroctvá o sláve Mesiáša a o sláve Izraela poznal naspamäť.

Čo hovorí Žalm 72 o Mesiášovi?

"On bude vládnuť od mora k moru, od rieky až po kraj zeme, jemu sa budú klaňať púštne kmene, jeho nepriatelia budú hrýzť prach, králi Tarzu a ostrovov budú prinášať daň, králi zo Sáby budú obetovať svoje dary, všetci králi zeme sa budú klaňať pred Mesiášom, všetky národy mu budú slúžiť"

Potom Izaiáš, keď hovorí o "zástupe tiav, ktoré vtrhnú do Izraela, do Jeruzalema, prídu z Midjánu, z Efy, zo Sáby, prinesú zlato a kadidlo, budú ohlasovať Pánovu slávu, cudzí králi budú v službách Mesiáša, princezné budú jeho ošetrovatelkami".

Potom Mojžišove zaslúbenia v 28. kapitole Deuteronomium: "*Všetky národy zeme sa budú báť Izraela. Boh postaví Izrael na čelo, nikdy nie na chvost, vždy bude na výslni, nikdy nie na dne*".

Tieto proroctvá si všetci veľmi dobre pamätali, Peter sa musel čudovať, že Ježiš na ne nezabudol, pokúsil sa o exorcizmus, o demonizáciu Ježiša.

Vypočujme si teraz, akú odpoveď mu dá Ježiš:

²³ **Ježiš sa však obrátil a povedal Petrovi: "Chod' za mnou, satan! Ste mi pohoršením, lebo nerozmýšľate podľa Boha, ale podľa ľudí!"**

"*Ježiš sa obrátil*" znamená, že pokračoval vo svojej ceste a určite to nebol Peter, kto by ho odvrátil od jeho cesty. Obracia sa k Petrovi a hovorí mu: "*Nepredbiehaj sa predo mnou, ja už viem, kam mám ísť, nasleduj ma*" a dodáva "*satan*".

"Satan" v hebrejčine nie je vlastné meno, je to všeobecné meno, označuje protivníka, označuje toho, kto vás vedie cestami smrti. Peter je stelesnením tejto zlej sily, ktorá sa odvracia od Boha života.

Ježiš hovorí: "*ste pohoršením*".

Znamená to kameň úrazu, prekážku; Peter, ktorý bol stavebným kameňom Pánovho chrámu, sa teraz stáva "kameňom pohoršenia", ak sa riadi ľudskými myšlienkami.

Ježiš mu hovorí: "Nie som to ja, kto má myšlienky, ktoré mu podsúva zlý, ale ty, kto sa riadi tým, čo

naznačuje, že Satan'

Všimnime si, že Peter si ani len nepredstavuje, že je satan, je presvedčený, že je v práve, je presvedčený, že hľadá Ježišovo dobro a to, čo chce Boh: pomýlil si myšlienky, ľudské uvažovanie s Božími myšlienkami.

Skúsme si to overiť, pretože podobne ako Peter patríme do skupiny, ktorá nasleduje Ježiša, počúvame jeho evanjelium, sme presvedčení, že sme jeho učeníci, že myslíme tak ako on... ale sme si naozaj takí istí?

Aj my by sme mohli byť malými satanmi bez toho, aby sme o tom vedeli, ako Peter, to znamená, že by sme mohli pestovať projekty, ktoré sú diktované ľudskými kritériami, a nie Božími myšlienkami... Sme si naozaj istí, že myslíme, že sa pri rozhodovaní riadime podľa Boha, a nie podľa ľudí?

Sme si niekedy naozaj istí, že nie sme pohoršením, teda prekážkou Božieho kráľovstva?

Stačí prelistovať stránky cirkevných dejín, aby sme si uvedomili, že my kresťania sme v dobrej viere mnohokrát uvažovali podľa ľudských kritérií, ospravedlňovali sme to, čo ľudia ospravedlňovali a čo evanjelium neospravedlňovalo.

Vypočujme si teraz návrh, ktorý Ježiš predkladá tým, ktorí ho chcú nasledovať:

Potom Ježiš povedal svojim učeníkom: "Ak niekto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma."

Nielen Peter zmýšľal podľa ľudí a nie podľa Boha, všetci učeníci zmýšľali ako on a práve im sa teraz Ježiš prihovára, každému učeníkovi, teda aj nám... Čo hovorí? "*Ak chce niekto prísť za mnou*" Je to návrh, ktorý robí, nič nevnučuje, pretože v láske nemôže byť žiadne vnucovanie, inak by to bolo násilie.

Ježiš chce ľudí, ktorí slobodne pochopili, že je dobré ho nasledovať, že je dobré spojiť svoj život s jeho životom; návrhy, ktoré teraz predkladá, nemožno zmeniť, možno ich prijať alebo odmietnuť.

Ježiš sa nehnevá, chápe, ak sa rozhodneme inak, pretože moc zlého je v nás silná, obrátenie sa do seba nás podmieňuje, preto je veľmi trpezlivý vo svojej zamilovanosti, chce, aby sme sa zapojili do jeho života, pretože chce, aby sme boli šťastní, a je veľmi trpezlivý, vie čakať.

Aké sú vaše návrhy?

Predkladá im tri imperatívy, ale v skutočnosti to nie sú príkazy, ale opis života toho, kto sa rozhodol milovať, pretože žiť znamená milovať, a tak Ježiš nerobí nič iné, len predstavuje tento život, ktorý je potom jeho vlastný.

Tu sú návrhy:

Prvý: "*odopri si*".

Čo to znamená? Z tejto prvej žiadosti sa začalo isté kázanie, aby sa utkala chvála obety bolesti prinášanej Bohu, aby sa mu človek zapáčil, musel robiť pôsty, pokánie.

Boh nechce našu bolesť, chce len našu radosť, nevie, čo si počať s bolesťou. Z tejto nesprávnej interpretácie sa zrodil obraz smutnej viery a kresťanského nepriateľa radosti... falošná vízia!

Ježiš od učeníka nežiada, aby sa zriekol radosti, veď jediný, čo Boh chce, je, aby sme boli šťastní.

Varuje: "Bud'te opatrní, pretože ak pôjdete cestou, ktorú vám ponúka rozumnosť tohto sveta, možno nájdete potešenie, ale nedosiahnete radosť.

Čo vám naznačuje rozumnosť sveta?

Zlá cesta vás nevedie k radosti, a pretože vás milujem, varujem vás, že ju nenájdete. Rozum sveta vám hovorí: "Keď niečo robíte, myslite na svoj prospech, myslite na seba, musíte byť v centre záujmu".

Problém je v tom, že Boh nás naprogramoval tak, aby sme takto nežili, a tí, ktorí takto žijú, budú vždy v konflikte sami so sebou, pretože sme stvorení dobre, a potom nebudú šťastní.

Šťastný môže byť len ten, kto vstúpi do tejto dynamiky lásky, a preto tu je Ježišov návrh: "zabudni na seba, prestaň myslieť na seba, musíš myslieť len na to, aby si urobil svojho brata šťastným, miluj, aby si nemal zásluhy v nebi, inak stále myslíš na seba, miluj aj svojho nepriateľa, pretože je dobré milovať, to je tvoja prirodzenosť Božieho dieťaťa, ktorá sa prejavuje v láske"!

Druhý imperatív: "vezmi svoj kríž".

Tu je ďalšia zo známych, často citovaných a najnepochopenejších viet v evanjeliách.

Vykladalo sa to ako výzva k rezignácii "nes si svoj kríž", keď bolo človeku zle, povedal by: "Toto je kríž, ktorý mi poslal Boh"... nie!

Boh neposiela kríže, kríže života treba znášať, nebolo potrebné, aby prišiel a povedal nám to. Nejde tu o nosenie krížov, ale o rozhodnutie, ktoré urobil On, aby skončil na kríži.

Prečo skončil na kríži? Pretože sa postavil proti mocnostiam tohto sveta, proti tým, ktorí chceli zachovať starý svet, svet vojen, svet, ktorý nútil Božie deti trpieť... to nebol svet, ktorý Boh plánoval pri stvorení, a pretože chcel zaviesť nový svet, starý svet reagoval.

Ježiš vám hovorí: "Rozhodnite sa rovnako ako ja, slovami i životom ukážte, že patríte do nového sveta, a počítajte s tým, že za túto voľbu zaplatíte.

Ak sa rozhodnete byť k dispozícii každému, kto vás potrebuje, a nevyužijete všetky príležitosti, ktoré máte, aby ste si užívali život, nebudete považovaní za úspešného človeka. Nie sú to tí, ktorí sa takto správajú, ktorí sa objavujú, ktorí si urobia meno, ktorí sa stanú slávnymi, ak sa vzdáte pomsty na tých, ktorí vám ublížili, ktorí vám ublížili, múdri tohto sveta vás budú považovať za slabocha, za človeka, ktorý nie je schopný presadiť sa, presadiť sa.

Ak budete pestovať hodnoty, ktoré spoločnosť odsunula na vedľajšiu koľaj, budete považovaní za spiatocníkov, ak sa budete aktívne zastávať tých najmenších, angažovať sa v odsudzovaní a bojovať proti nespravodlivosti, môžete za svoju voľbu draho zaplatiť.

V každom prípade sa ocitnete v situácii, v akej som sa ocitol ja, keď mi na pleciah položili kríž a keď som prechádzal medzi ľuďmi, dostával som urážky, pretože svet nerozumel tomuto môjmu návrhu nového sveta.

Tí, ktorí si vyberú tento nový svet, musia vedieť, do čoho idú!

Tretí návrh: "nasleduj ma".

Ak chcete niekoho sledovať, musíte ho mať neustále na očiach, nespúšťať ho z dohľadu, je to ako mať satelitnú navigáciu, ktorá je vždy naladená na to, kam ide, a ak sa táto navigácia vybije, musíte ju okamžite dobiť.

Ako dobijeme túto navigáciu, vďaka ktorej vždy vidíme, kam ide?

V každom okamihu nášho života vidím, ako mám kráčať, pretože viem, ako sa pohyboval On. Satelitný navigátor sa nazýva modlitba, čo znamená byť stále v kontakte so slovom evanjelia, ktoré nás udržiava v neustálom pohľade, s darovaným životom Ježiša z Nazareta.

Na konci svojho života nám Ježiš predstavil svoj život plný lásky, keď povedal: "Chceš poznať

Kto som?

Hľa, tento chlieb som ja, ja som sa stal chlebom, jedzte tento chlieb, osvojte si celý môj príbeh lásky." Eucharistia je to a len to!

Na záver teraz Ježiš uvádza štyri sapienciálne argumenty, ktoré si nevymyslel, išiel a čerpal z biblickej múdrosti, najmä zo *Žalmy 49*, počúvajte ich:

Kto si chce zachrániť život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.

²⁶**Ved' akú výhodu bude mať človek, ak získa celý svet, ale stratí svoj vlastný život? Alebo čo bude môcť človek dať výmenou za svoj život?** ²⁷**Lebo Syn človeka má prísť v sláve svojho Otca so svojimi anjeli a vtedy odplatí každému podľa jeho skutkov.**

Návrh, ktorý Ježiš predložil učeníkom, je paradoxný, nevyhnutný, aby boli v rozpakoch a váhali: "Máme ísť za ním, alebo nie?".

Ježiš im tu teda dáva štyri sapienciálne zdôvodnenia, pretože ich chce presvedčiť, aby sa rozhodli správne, tak ako on navrhuje, a samozrejme, tieto zdôvodnenia dáva aj nám, pretože aj my zostávame dosť nerozhodní vo voľbe, ktorú máme urobiť.

Prvý z týchto argumentov: "**Kto si chce zachrániť život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho**". Čo tým myslí?

Premýšľajte o tom, vidíte, že v každom okamihu váš život odchádza, nie je taký dlhý, a vy by ste ho chceli udržať, ale uniká vám, ako si môžete zachrániť život?

Svet vám hovorí: "*Je to krátke, užite si to na trikolóre*".

Čo vidíme na podlahách rímskych triklín?

Carpe Diem vidíme tam, kde je kostra smrti, nemala vás prinútiť zamyslieť sa nad zmyslom života alebo vás rozosmutniť, mala vám povedať: "Ste v triklinóriu, tu jedzte a pite, užívajte si život, pretože život je krátky, *Carpe Diem*!"

Toto je návrh, ktorý vám dáva svet, a je veľmi aktuálny.

Ježiš vám dáva svoj návrh: "Ak chcete, aby z vás niečo zostalo, darujte svoj život, darujte ho z lásky, pretože len darovaný život je to, čo zostáva, pretože sa stáva láskou, láska je božská a božská je nedotknutá biologickou smrťou.

"Rozmýšľaj," hovorí Ježiš!

Druhá úvaha: "**Akú výhodu má človek, keď získa celý svet, ale potom stratí svoj život?** "

Stratí ho, život odíde a on získa celý svet. Čo urobíte s celým týmto svetom na konci? Čo tým Ježiš myslí?

Kráľovstvá tohto sveta... presadiť sa v oblasti poznania, peňazí, moci, pôžitkov... ak takto premrháš svoju existenciu, všetky tvoje úspechy, všetky tvoje úspechy sú pomíjateľné, nemajú žiadnu podstatu, pretože nad nimi visí smrť a zo všetkých týchto vecí nič nezostane!

Tretia úvaha: "**Čo môže človek dať výmenou za svoj život?** "

Ak ho necháte odísť podľa noriem tohto sveta, čo nakoniec dáte na oplátku, aby ste získali tento život späť? To nie je možné!

Má potom zmysel klamať sa, že tento život je večný, a zabúdať, že je naopak pomíjateľný? Keď zhasnú reflektory, ktoré oslňovali scénu tohto sveta, keď zhasne klamlivý lesk modiel, tých modiel, ktoré očarili a zvedli toľkých, a zažiarí pravé svetlo, Božie svetlo, vtedy sa ukáže hodnota života!

Ježiš vás pozýva k zamysleniu: "*Dávajte pozor, pri zvykoch života sa rekvirovali všetky nahromadené statky, pocty, tituly, čestné tituly, do neba sa berie len osoba, váš život, takže ak bol žitý z lásky, je to život zachovaný, inak bol premárnený!*"

Ježišova záverečná úvaha: "**Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi a odplatí každému podľa jeho práce.**"

Dávajme pozor, čo hovorí text, lebo si myslíme, že každý bude odmenený podľa svojich skutkov, teda podľa odmeny, ak žil zle; tu sa nehovorí podľa skutkov, čo urobil, bude súdený podľa *svojho diela*, podľa Božieho diela.

Čo je to Božie dielo?

Je to jeho majstrovské dielo, je to Ježiš z Nazareta, dokonalý obraz pravého Božieho syna, ktorý dokonale odráža obraz Otca.

Toto majstrovské dielo bolo postavené pred naše oči a nakoniec sa náš život bude považovať za úspešný alebo neúspešný podľa toho, či sa tomuto dielu podobáme viac alebo menej.

Dúfam, že sa Pánovi podarilo presvedčiť nás aspoň týmito štyrmi sapienciálnymi argumentmi, ktoré nám dal.